

Prof. zw. dr hab. Aleksander Błóński
Wydz. Operatorski i Real.Tv
PWSFTviT w Łodzi
Fotografik - ZPAF

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Karoliny Kant nt:
Ruchomy obraz wieczności. Promotor prof. Tomasz Myjak

Doktorantka posiada bogaty życiorys, zawarty w rozdziale "Autobiografia".

Zaczynała od fotografii "pastej, przestronnej, bez obecności człowieka". Efektem była wystawa "Przestrzeń" w 2010 roku. Następnie studia na Wydz. Fotografii w Warszawskiej Szkole Filmowej, w pracowni prof. Prota Jarnuszkiewicza. Jego inspirowanie fotografią Sally Man. W tej fotografii człowiek zajmuje mało miejsca.

Później w pracach Karoliny Kant pojawiła się obecność czasu, osiągana za pomocą długich ekspozycji.

Kolejne studia to Wydz. Sztuki Mediów i Scenografii w ASP. Nauka w pracowni prof. Tomasza Myjaka. Dialog między człowiekiem, otoczeniem i czasem.

Dyplom licencjacki "Człowiek w przestrzeni". W 2012 r. wystawa zbiorowa w Griefswald. W 2015 dwie wystawy "Manualności" w Toruniu i "Koniec czasu" w Warszawie.

Zajęcia w Pracowni Malarstwa prof. Apoloniusza Węglowskiego i wystawa malarstwa na jedwabiu w Galerii Test.

Również Pracownia Technik Szlachetnych prof. Mariusza Wideryńskiego. W 2015 r. wystawa "Pogranicza fotografii" w Oranżerii w Warszawie.

Po zajęciach w wielu pracowniach, jak to na studiach wyższych, powstała praca magisterska w Pracowni Komunikacji Intermedialnej u prof. Krzysztofa Olszewskiego, wraz z aneksem artystycznym w Pracowni Rysunku u prof. Rafała Kochańskiego. Aneks można było zobaczyć na wystawie indywidualnej "Memorabilia" w Toruniu w 2018 roku.

Jakoś między wierszami dowiaduję się, że Karolina Kant studio-
wała nauki medyczne.

Proces twórczy.

Czyli dlaczego drzewa, które doktorantka obserwowała od dzieciń-
stwa. "Były dla mnie spójne z wiatrem, z całą przyrodą i w
piękny sposób zaznaczały swoją obecność."

W rozdziale "Wszechświat" cytowane są wypowiedzi Stanisława
Fijałkowskiego oraz korespondujące z dokonaniem doktorantki
prace Jana Tarasina.

Rozdział "Drzewo jako symbol"

Drzewo w tradycjach rozmaitych ludów - drzewa święte, gaje
dębowe.

Rozprawa doktorska Karoliny Kant ma zakrój totalny.

Usiłuję z niej wyłuskać rzeczy dla mnie istotne. Stwierdzenie :
"Kontakt człowieka z przyrodą, a w szczególności z drzewem,
był podstawą przetrwania: karmiło, chroniło, ogrzewało, było
materiałem budulcowym, odpowiednio przygotowane stawało się
tym, czego człowiek potrzebował - łyżką, zabawką, domem, bronią."

Podrozdział 3.1.1. Ziarnistość

Mądrość Babci : wystarczy abyś potrafiła narysować kropkę...
kropka to ziarno.

Może mniej tu widzę związek z drzewem, a bardziej z powieścią
Doma DeLillo "Podziemia". Tam : Kropka, ziarno, kalogenek.

Jeżeli wdrzesz się do wnętrza kropki, zyskasz informację o
świecie. Podobnie w filmie "Powiększenie". Wniknięcie w ziar-
nistą strukturę zdjęcia pozwoliło zobaczyć mordercę.

Doktorantka pisze, że człowiek może żyć 100 lat, drzewo
znacznie dłużej.

Wiekowe drzewa oliwne. W powieści Jeana Giono "Arkadio, Arka-
dio" jeżeli człowiek ma kłopoty finansowe, to jednak nigdy nie
wyzbędzie się drzew oliwnych. Chodzi do swojego gaju z psem,
pali fajkę i spodziewa się pięknych zbiorów.

Doktorantka wie o drzewach wszystko, w wielorakich aspektach, i jest to wiedza imonująca, chciałbym, jako recenzent, również na coś się przydać, w jej przyszłych dokonaniach.

Jean-Loup Sieff powiedział : Nie wierzę w Boga, ale drzewa i kobiety są dowodem na Jego istnienie.

Lex Szyszko. Ten na szczęście nieżyjący już minister spowodował niebezpieczną swobodę w wycinie drzew. Ofiarą padły drzewa na prywatnych działkach, lecz także na wielką skalę w lasach i parkach.

Pojedyncze, samotne drzewo na otwartej przestrzeni, nie wyrosło samo, ktoś je posadził. W filmie "TO nie jest kraj dla starych ludzi" seryjny morderca, grany przez J.A. Bardema schował się pod takim samotnym drzewem. Większy spyciarz od niego, czekał aż zniknie cień drzewa, by zobaczyć buty tam ukrytego. Dziuple w drzewach, zamieszkałe przez ptaki. Dziupla zawsze wydłubana przez dzięcioła.

Domki na drzewach, od tych prostych, dla dzieci po wyszukane apartamenty na drzewach, jak w Nałęczowie.

Piękna powieść Italo Calvino "Baron Drzewoład" o młodym arystokracie, który pokłóciwszy się z rodziną, resztę życia spędził na drzewach, radząc sobie z pożywieniem, a na innych drzewach spotykał sobie podobnych.

Przysłowie : na pochyłe drzewo każda koza wejdzie.

Jonasz Kofta : Pamiętajcie o ogrodach, przesieź stamtąd przyszliście, żaden beton nie udzieli wam cienia, tylko drzewa tylko liście.

I na koniec, o starych ludziach, którym ktoś proponuje przeprowadzkę : nie przesadza się starych drzew.

Jakby nie patrzeć, to rozprawa doktorska Karoliny Kant wywołała moje przemyślenia o drzewach.

Reasumując:

rozprawa doktorska mgr Karoliny Kant jest w moim przekonaniu nowatorskim i wszechstronnym podejściem do wybranego tematu "Ruchomy obraz wieczności".

Wraz z dziełem artystycznym spełnia wszelkie warunki do wszczęcia postępowania o nadanie stopnia doktora.

Oceniam rozprawę jako BARDZO DOBRĄ .

Ze swej strony wnioskuję o wyróżnienie przedstawionej rozprawy. Natomiast na podstawie bibliografii nie jestem w stanie stwierdzić, czy został spełniony punkt b/ z warunków dotyczących wyróżnienia Rozpraw Doktorskich.

W PWSPTvit , w której pracuję od 48 lat, zarówno umowa jak i inne dokumenty mają prostszą formę.

mgr Błasiak

Łódź, dnia 5 lipca 2020 roku

Recenzja napisana na maszynie Olivetti Lettera 32.

Na identycznym modelu /wkłesłe klawisze/ pisała

Oriana Fallaci.